

գիպածներ. և միանգամայն մեծ ազա-
տութիւն մըն ալ կը ստանայ ինքը ընդար-
ձակելու այն մասերն որոնց վրայ կ'ու-
ղէ անձամբ խօսին, և մնացածը ամե-
նասուղ պատմութեամբ մը համառո-
տելու: Արբոր նիւթը մեծ ընդարձա-
կութիւն ունի և բազմամեայ դէպքեր
իր մէջը կ'ընդգրկէ, ինչպէս Աղիսակա-
նին և Անէականին մէջ՝ այս ոճը աւելի
ընտրելի է. երբ նիւթն ամփոփ ու
սեղմ է և աւելի կարճ կը տեւէ, ինչ-
պէս Անէականին և Արուստղէմ ազա-
տեալին մէջ, բանաստեղծը կրնայ ամէն
դէպք անձամբ պատմել, ինչպէս կը
տեսնանք այս երկու քերթուածնե-
րուն մէջ:

Նիւթոյն առաջարկութեանը (Մու-
սաները օգնութիւն կանչելուն մէջ և
մուտքին ուրիշ արարողութեանցը մէջ
կրնայ բանաստեղծը ըստ հաճոյս փո-
փոխութիւններ ընել. ընդունայն է ու-
րոշեալ կանոններ դնել ասանկ մանր սո-
վորութեանց ալ. այսչափս ըսելը հար-
կաւոր է, որ քերթուածին նիւթը յայտ-
նապէս պէտք է պարզուած ըլլայ՝ ա-
ռանց անբնական և անյարմար պաճու-
ճանաց. վասն զի ըստ Որատիոսի հըռ-
չակաւոր կանոնին՝ պէտք չէ մուտքը շատ
բարձրէն բռնել, և ոչ ալ բանաստեղ-
ծը մեծամեծ խոստմունքներ պէտք է
ընէ, որպէս զի չըլլայ թէ յանկարծ ըն-
թերցողաց վառուած ակնկալութիւնը
չկարենայ լեցնել: Պատմութեան մէջ
ամենէն աւելի կարեւորն՝ որոշ, եռան-
դուն և բանաստեղծութեան ամենայն
զարդովը ճիսացած ըլլալն է. չկայ գրու-
թեան ուրիշ ճիւղ մը որ այնչափ ուժ,
ծանրութիւն և աշխոյժ պահանջէ՝ ինչ-
պէս դիւցազներգակ քերթութիւնը.
դիւցազներգութեան մէջն է որ մենք
նկարագրութեան ամենէն գերազանցը,
զգացմանց փափուկը և կենդանի ու
վառվռուն բացատրութիւններ կը փոխ-
տուենք. ուստի թէպէտև հեղինակին
յատակագիծը պակասաւոր ալ չըլլայ,
և պատմութիւնն ինչուան վերջը լաւ
յօդեալ, եթէ միայն տկար կամ ցուրտ
է ոճոյն մէջ, յանկարծադէպ տեսա-

րաններէ և բանաստեղծական գոյներէ
զուրկ՝ յաջողութիւն մը չունի: Պիւ-
ցազներգակ քերթութեան զարդերը ա-
մէնն ալ պէտք է որ ծանր օձով ըլլան
և զտեալ. ոչ երբեք անպատշաճ կամ
անբնական կամ չափազանց գիրգ բան
մը կրնայ տեղի ունենալ քերթուածոյն
մէջ. ամէն հանդիսացեալ նիւթերը
պէտք է կամ մեծ, կամ փափուկ և կամ
շնորհալի ըլլան. գարշելի և անախորժ
նիւթեր նկարագրելէ պէտք է ըստ կա-
րելոյն փախչի հեղինակը. որով Անէա-
կանին Պ. Վրբին մէջ Արպեայց ա-
ռասպելը, և Վորուստ Վրախտին Ռ.
Վրբին մէջ մեղաց և մահուան այլա-
բանական զուգաւորութիւնը լաւ ևս
կ'ըլլար եթէ դուրս ձգուէին:

ՊԼԵՐ

Անակնկալ մեկնոթիշն:

Խտալացի անապատաւորին մէկը կը
պնդէր օտարականի մը դիմաց որ արեւը
երկրիս վրայ կը դառնար: () օտարկա-
նը ինչ որ ըսաւ չկրցաւ զինքն հա-
մոզել: Իսկ անապատաւորը իբրեւ մէկ
մեծ փաստ մը յիշեցուց անոր () Եսուայ
զարեգակը կեցընելը, ու ըսաւ տաք
կերպով մը. Աթէ արեւն անշարժ կե-
ցած ըլլար, ինչ հարկ էր ուրեմն որ
կեցընէր զայն Աստուած: Որուն պա-
տասխանեց միւսը. Շատ աղէկ ըսիր,
ահա նոյն ատենէն անշարժ մնաց արե-
գակը:

Պոսկը

Քիչ խօսելն ու քիչ ուտելը ոչ երբեք փնաս կը
բերէ:

Ան որ ըսել չգիտեր, խօսել ալ չգիտեր:

Լաւագոյն է բուրգը տալ քան զըջխարը:

Վարդ ժողովուրդ ստեպ անոր փուշերէն կը խայ-
թուի: